

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2020 și a sentinței Judecătorei Soroca (sediul Florești) din 27 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Cheizer Alexandr XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 05.04.2019 – 27.12.2019;

Instanța de apel: 03.02.2020 – 26.05.2020;

Instanța de recurs: 29.07.2020 – 18.11.2020.

1. Prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Florești) din 27 decembrie 2019, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cheizer Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat în întregime pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Florești nr.1-1/2016 din 23 martie 2016, și prin cumul lui Cheizer Alexandr fiind-ui stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni.

A fost dispusă încasarea de la Cheizer Alexandr în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 30 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Cheizer Alexandr, la 19 martie 2019 în jurul orei 16:45, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, nedeținând permis de conducere, a condus automobilul de modelul VAZ 2108 cu numărul de înmatriculare XXXXX, prin satul Cunicea r-l Florești. Conform rezultatului alcooltestului Drager nr.7674 din 19 martie 2019, concentrația de alcool în aerul expirat de către Cheizer Alexandr, constituia 0,54 mg/l. Astfel, Cheizer Alexandr a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13 mai 2009, prevăzute la pct. 10 alin.(2) prin care se indică, că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul

de conducere perfectat pe numele său și la pct. 14, prin care conducătorului de vehicul îi este interzis: lit. a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Berladean Lilia în numele inculpatului Cheizer Alexandr, care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține aplicarea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea apelului avocatul a menționat că:

- inculpatul pe parcursul examinării cauzei a recunoscut vina pe deplin și a înaintat o cerere de examinare în procedură simplificată. După săvârșirea infracțiunii și-a dat seama de acțiunile sale și regretă mult cele întâmplate;

- inculpatul are la întreținere doi copii minori, soția însărcinată, de aceia toți membrii familiei sunt la întreținerea sa. A fost nevoit să conducă în stare de ebrietate, pe motive întemeiate. Se caracterizează exclusiv pozitiv, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, a recunoscut vinovăția, iar circumstanțe agravante nu au fost constatate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2020, apelul avocatului Berladean Lilia în numele inculpatului Cheizer Alexandr, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la momentul adoptării sentinței a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și a efectuat o încadrare juridică corectă a acțiunilor lui Cheizer Alexandr în baza prevederilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată, în latura căreia a fost contestată sentința prin apelul părții apărării, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată de prima instanță este legală și întemeiată, întrucât conducerea automobilului impune o responsabilitate sporită, dar și o conștientizare avansată a consecințelor ce ar putea surveni în urma conducerii mijlocului de pericol sporit în stare de ebrietate alcoolică, cu atât mai mult, că inculpatul nu deținea nici permis de conducere.

Pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni în raport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului Cheizer Alexandr, precum și cu trecutul lui infracțional, în opinia instanței de apel este proporțională faptei infracționale comise cu intenție, iar la stabilirea pedepsei, instanța de fond a dat deplină eficiență art. 2, 7, 61, 75 -78, 85, 264¹ alin. (4) Cod penal, circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului Cheizer Alexandr.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul.

Instanța de apel a notat că la individualizarea pedepsei instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Cheizer Alexandr și a luat în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune ușoară), de cazierul penal ce indică la comiterea anterioară a infracțiuni în același domeniu, de prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune în domeniul transporturilor sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, de cazierul contravențional, ce indică comiterea contravențiilor, inclusiv din domeniul rutier, de prezența circumstanțelor atenuante (căința sinceră), de caracteristica pozitivă, de lipsa evidenței la medici narcolog și psihiatru, de personalitatea celui vinovat, contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată, modul și condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, precum și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

Totodată a fost menționat că inculpatul Cheizer Alexandr anterior a fost condamnat de către Judecătoria Florești la 23.03.2016 în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani. Începutul termenului de probațiune fiind calculat din 24 ianuarie 2017 până la 24 ianuarie 2020, iar fapta comisă de către inculpat în prezenta speță a fost comisă la 19 martie 2019, adică aflându-se în termenul de probațiune stabilit prin sentința anterioară.

Faptul comiterii iarăși a unei infracțiuni în același domeniu denotă, că pedeapsa anterioară nu a dus la corijarea și reeducarea inculpatului.

În opinia instanței de apel, circumstanțele date indică la faptul că corectarea inculpatului poate avea loc doar în condițiile stabilirii unei pedepse de închisoare, cu executarea reală, doar în așa mod urmând a fi atins scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea avocatului de aplicare a unei pedepse mai blânde, deoarece inculpatul Cheizer Alexandr, fiind anterior condamnat, nu și-a făcut concluziile necesare, n-a pășit pe calea corectării, reeducării și respectării legilor statului, dar din nou a comis o infracțiune intenționată.

Totodată a fost menționat și faptul că la materialele cauzei nu-s prezente careva date, informații, declarații etc., că Cheizer Alexandr ar contribui într-un mod la întreținerea copiilor. Mai mult ca atât, Cheizer Alexandr nici nu are un loc de muncă care i-ar permite de a întreține membrii familiei.

În concluzie, Colegiul penal consideră, că instanța de fond corect i-a aplicat lui Cheizer Alexandr în baza art. 264¹ alin. (4) și art. 85 Cod penal pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul Modval Ion acționând în numele inculpatului Cheizer Alexandr, a declarat recurs ordinar, prin care a

solicitat Casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și în aceasta parte a rejudeca cauza și a emite o noua decizie prin care: lui Gheizer Alexandr, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsa de 150 ore de munca neremunerată în folosul comunității. Pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Florești din 23.03.2016 a se executa separat.

5.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- inculpatul Chiezer Alexandr nu este o persoana social periculoasa, iar reeducarea acestuia poate avea loc și fără aplicarea unei pedepse privative de libertate;

- instanțele ierarhic inferioare nemotivat i-au aplicat inculpatului pedeapsa maximă stabilită de lege pentru infracțiunea incriminată, călăuzindu-se doar de faptul ca acesta a comis o infracțiune fiind în perioada de proba stabilită prin sentința Judecătorei Florești din 23.03.2016;

- potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz. termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instant de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol. Prin urmare, legiuitorul a prevăzut și o excepție de la regula de bază expusă în alin.(11) al art. 90 Cod penal.

- la caz, potrivit notei informative prezentate de Biroul de probațiune Florești nr. 1407 din 19.07.2019 se atestă că Cheizer Alexandr pe parcursul executării pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Florești din 23.03.2016, s-a conformat condițiilor de probațiune, s-a prezentat la întrevederile stabilite în coordonare cu consilierul Biroului de probațiune. Respectiv, prin nota informativa prezentata de Biroul de probațiune Florești, organul de probațiune se expune în vederea menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Cheizer Alexandr, nu în privința anularii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să

decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului nu a fost indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul argumentelor expuse, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând de fapt că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art. 90 alin. (11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, *problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei*.

În acest sens, interpretările avocatului cu privire la nota informativă prezentată de Biroul de probațiune Florești nr. 1407 din 19.07.2019 (f. d 77), Colegiul penal le apreciază ca fiind total eronate, întrucât nota cuprinde expuneri cu privire la perioada de probațiune executată de către inculpatul

Cheizer Alexandr, și nu conține nici o propunere așa cum este stipulat la art. 90 alin. (11) Cod penal.

Respectiv, solicitările recurentului în sensul respectiv nu au o întemeiere legală.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a reținut că inculpatul a comis o nouă infracțiune, cu intenție, aflându-se în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătorei Florești la 23.03.2016, prin care Cheizei Alexandr s fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani. Începutul termenului de probațiune fiind calculat din 24 ianuarie 2017 până la 24 ianuarie 2020, iar fapta comisă de către inculpat în prezenta speță a fost comisă la 19 martie 2019.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că prima instanță, stabilind noile limite ale pedepselor, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului cu privire la comiterea erorii de drept, individualizarea contrară prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, întrucât însăși recurentul nu a identificat și nu a expus în recurs care anume prevederi legale au fost încălcate de către prima instanță și instanța de apel la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal reiterează că la stabilirea tipului, măsurii și modului de executare a pedepsei, atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75-78, 85 Cod penal, soluțiile fiind motivate corespunzător circumstanțelor cauzei, corect concluzionând că scopul pedepsei poate fi atins doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite lui Cheizer Alexandr, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptelor comise.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide, că la stabilirea pedepsei inculpatului Cheizer Alexandr, pentru infracțiunile comise, instanțele de fond nu au comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată fiind corect stabilită, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Cheizer Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2020, în cauza penală în privința lui **Cheizer Alexandr XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor